

Šakvický zpravodaj

MK ČRE 20162 | únor | 1/2018

Redakční rada a zastupitelstvo obce přejí spokojený rok 2018.

Poděkování

Děkujeme paní Procházkové, Kopeček za darování krásného vánočního stromu.

■ Vážení spoluobčané

jsme na prahu roku 2018 a proto bych vám chtěla popřát pevné zdraví, štěstí, lásku, rodinnou pohodu, dobré sousedské vztahy, soudržnost a vzájemné porozumění.

V letošním roce už máme za sebou prezidentské volby, a ještě nás čekají volby do senátu a do obecního zastupitelstva.

Ať už to dopadne jakkoliv, přála bych si, aby se obec dál rozvíjela a nové zastupitelstvo pokračovalo v naší práci a práci našich předků. Věřím, že zdravý rozum zvítězí před osobními zájmy, pokrytectvím a mstou. Z historie se můžeme poučit, že byly dobré časy ale i velmi zlé, kdy obec téměř zanikla. Myslím si, že v současné době prožíváme dobré časy. Patříme k obcím s největším přírůstkem obyvatelstva a zájem lidí získat zde bydlení je opravdu veliký. Pozitivní je i to, že mladí lidé neodcházejí z obce za lepším, spíše se sem vrací. Je to tím, že máme dobré dopravní spojení do zaměstnání, ale i vybudovanou infrastrukturu, opravenou a pěknou základní a mateřskou školu, nemáme problém s nedostatkem míst v mateřské škole. Personální zastoupení ve škole i ve školce je velmi dobré a o tom svědčí i výsledky dětí. Pro sportovní vyžití občanů zde máme fotbalové hřiště, víceúčelové hřiště s umělým povrchem, tělocvičnu ve škole, sokolovnu i posilovnu. Máme 3 dětská hřiště, nově vybudovanou čistírnu odpadních vod a sběrný dvůr. Samozřejmě je před námi ještě hodně práce, musíme dobudovat chodníky v obci, vysadit zeleň v okolí obce, opravit komunikace aj. Bohužel vše nejde najednou.

V kulturním vyžití patříme k nejlepším obcím. Během roku se zde koná spousta kulturních a sportovních akcí, které si organizují sami občané. Máme zde velké množství spolků: Akce v Šakvicích, dobrovolné hasiče, zahrádkáře, myslivce, klub maminek. Jsou zde dechové hudby Tůfaranka, Sokolka, Fanoša Bílka a skupina Srdce. Zavedli jsme vítání občánků a vydávání zpravodaje.

Všechno, co jsem zde uvedla, by nebylo, pokud by mezi námi nebyli obětaví lidé, kteří pracují na úkor svého volného času. Touto cestou bych jim chtěla poděkovat jménem celého zastupitelstva, vážíme si těchto lidí a fandíme jim.

Na druhé straně jsou mezi námi i nespokojení občané, kritizují cokoli uděláme, píší anonymy, udání, šíří vymyšlené pomluvy. Takže nechám vás obcany posoudit práci zastupitelstva a dovolím si v krátkosti shrnout akce, které se zrealizovaly v roce 2017:

■ Rekonstrukce budovy č. 306 na ul. Pekařské

Orlovna – kino Vesmír – Kulturní dům – Kinorestaurant ... a možná opět název „ORLOVNA“

Budova byla postavena jako Orlovna na pozemku, který dřív patřil k faře. Jednalo se o pozemek, který byl určen pro výstavbu nového kostela. Založená tělovýchovná jednota Orel tento pozemek získala a v r. 1928 zde byla slavnostně otevřena Or-

lovna. Jednalo se o jednopatrovou budovu, v níž byl velký sál, který měl hlavní účel jako tělocvična, taneční sál pro pořádání tanečních zábav, hodů apod., ale i jako promítací sál pro tehdy zřízené kino „Vesmír“ s promítacím plátnem na jevišti a promítací kabinou vybavenou promítacím přístrojem. V sále v přízemí bylo zřízeno jeviště vybavené kulisami pro pořádání divadelních představení. Vedle kabiny byl zřízen i výčep piva pro pořádání plesů, zábav, svateb apod. V podsklepení jeviště byl zřízen tzv. velký šroťák-šroťovník, již tehdy na pohon elektrickým proudem, pro všechny občany v obci. V místnosti vedle výčepu byla také zřízena „Reifeisenka“. K cvičení členů a členek bylo zřízeno na zahradě tzv. „cvičiště“, kde se konalo veřejné cvičení mužů a žen. Cvičební sál byl vybaven žíněnkami, přeskakovacími kozami, hrazdou, bradly, kruhy, volejbalovou sítí a dalším nářadím. Vpravo v předsáli byla zřízena tzv. „lož“ pro několik osob a na stěně lože byl nápis orelský: „víra-naděje-láska“. Orel měl i svoji hudbu, kapelníkem byl Rudolf Štrůbl.

Po roce 1948 bylo kino Vesmír zestátněno a budova byla převzata místním Sokolem pod názvem „Kulturní dům“. Budova postupně chátrala a nakonec byla převedena do vlastnictví obce. V letech 1985-86 byl zpracován projekt na přestavbu budovy, která byla dokončena po roce 1989. Nové prostory měly sloužit pro kulturní a společenské vyžití občanů. V přízemí bylo naplánováno kino, obřadní a společenská síň, první patro mělo sloužit pro knihovnu. Dne 31.12.2016 byl ukončen provoz pohostinství a zastupitelstvo rozhodlo provést celkovou rekonstrukci budovy tak, aby budova sloužila původnímu záměru, tzn. pro kulturní, sportovní a společenské vyžití občanů. Dále zde byla snaha obce soustředit všechny spolky do jedné budovy a tím šetřit i náklady na energie a na druhé straně sblížit občany, aby se opět setkávali a spolupracovali pod jednou střechou, aby si vzájemně vypomáhali, podporovali se a byli si vzájemnou oporou.

■ **Nevyužité sklepní prostory byly přebudovány na klubovnu sboru dobrovolných hasičů:** bylo zde zavedeno topení, voda, odpady, elektrika, nové omítky, dlažba, WC.

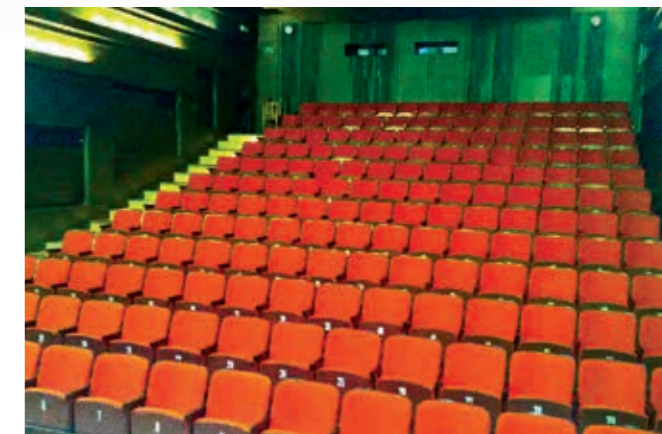
■ **Prostory v přízemí byly přebudovány pro knihovnu:** byla vybourána stávající mramorová dlažba, byla provedena rekonstrukce elektriky, nové omítky, výmalba, nové dveře, knihovna byla vybavena novým nábytkem, internetem.

■ **Společenská místnost s kuchyňkou v přízemí** byla přebudována pro rodinné oslavy, školení, výstavy, apod. Zbořila se přička, která zde byla vybudována v souvislosti s pohostinstvím, byla provedena rekonstrukce elektriky, byly zazděny dveře z bývalého pohostinství na WC, nové protipožární dveře, vybavení prostor, na terasu a schodiště byla položena nová dlažba, bylo provedeno zastřešení terasy a nové zábradlí. V bývalé kuchyňce byla provedena rekonstrukce topení, elektriky, nové odpady, vyzdění přičky u schodiště, omítky a výmalba, nové vybavení.

■ **Kinosál:** nové jevištní osvětlení, rekonstrukce vzduchotechniky a topení.

■ **Prostory v prvním patře** slouží pro FS HANÝSEK a KLUB maminek – zde byla provedena rekonstrukce v letech 2014–2016 zateplení stropu, nové vytápění, výmalby, nové vybavení prostor.

■ **Prostory v podkroví** slouží pro sportovní vyžití občanů jako posilovna. Tyto prostory byly zrekonstruovány v roce 2014: nové topení, zateplení, výmalba, odpady, voda.

Rekonstrukcí těchto prostor se nám podařilo vytvořit pěkné prostory pro široké vyžití našich občanů, navázali jsme na práci našich předků a budova skutečně žije. Prostory kina využívají dechové hudby ke zkouškám, můžete si přijít půjčit knihy do knihovny, prohlédnout si staré kroniky a fotoalba, setkávají se zde maminky s dětmi v klubu, zkouší zde svá vystoupení FS Hanýsek, můžete si zasportovat v posilovně.

Společenskou místnost a kuchyňku mají občané možnost využívat k oslavám narozenin, rodinným oslavám atd. Tyto

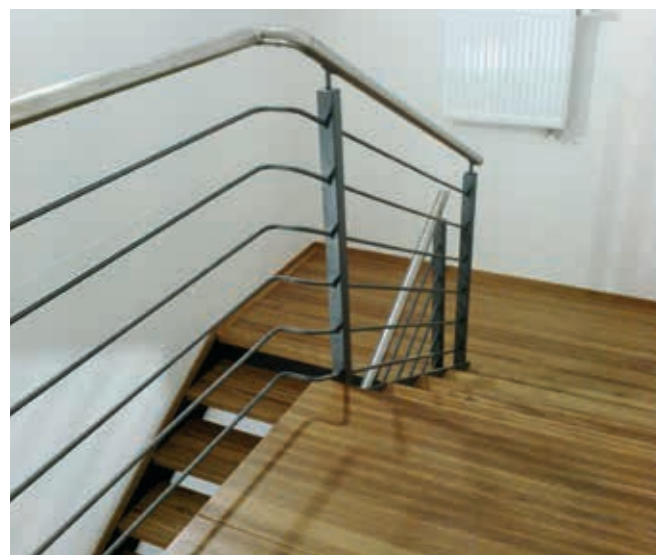

prostory jsou vybaveny pro 50 lidí. Jsou zde kamna, trouba, lednička, sklenice, hrníčky, talíře, misky atd. Cena: 1500 Kč/akce/den je včetně energií, smuteční událost 1000 Kč/akce/den, spolky mají možnost tyto prostory využít 2x ročně zdarma. Zarezervovat můžete na OU Šakvice, tel.: 519 416 220.

■ Budova OU

Budova OU a pošta byla stavěna v rámci akce „Z“ v letech 1976–80. V roce 2017 jsme provedli zateplení budovy, půdní vestavbu, rekonstrukci zasedací místnosti a vstupních prostor, rekonstrukci zázemí pro poštu v přízemí:

- a) **přízemí:** nové obklady, dlažba, omítky, rekonstrukce vody a odpadů, nová okna, dveře.
- b) **nové schodiště** až na půdu.

c) **vstupní prostory:** výmalba, nová podlaha.

d) **kanceláře, kuchyň:** odpady, voda, nová podlaha, výmalba, nové vybavení

e) **zasedací místnost:** nové vybavení, zateplení stropu, výmalba, nové osvětlení, nová podlaha.

f) **podkroví:** nová střecha včetně zateplení, voda, odpady, elektrika, topení, omítky, výmalba. Prostory v podkroví budou sloužit pro archiv OU, který máme v dnešní době v nevyhovujících sklepních prostorech a část archivu máme v budově MŠ na ul. Dlouhé.

■ **Základní a mateřská škola:** bylo provedeno zateplení školy, střecha, rekonstrukce sociálek v přízemí, parkovací prostory před školou.

■ **Skládka:** byla provedena rekultivace skládky.

■ **Chodníky:** byla provedena rekonstrukce chodníků na ul. Kopeček, Votavova ulička, u COOP, ul. U kostela, nové chodníky a kanalizace na hřbitově.

■ **Dětské hřiště:** byl zakoupen nový hrací prvek včetně dopravní plochy na dětské hřiště – skluzavka - slon

■ **Výsadba stromů:** byla provedena výsadba stromů na Cípech – mandloně a ovocné stromy, další výsadba byla provedena podél polních cest.

■ **Byla zahájena výsadba stromů a keřů podél Novomlýnské nádrže** „Realizace USES na k.u.Šakvice LBC Písečné díly a LBK Podél svodného kanálu. Záměr navazuje na Obecní hájek. Výsledkem bude obnovení krajinných struktur, kdy vznikne lokální biocentrum „Písečné díly“ a lokální biokoridor „Podél svodného kanálu“.

■ **Nové osvětlení v areálu družstva**

■ **Byla provedena plošná deratizace obce**

■ **Byla poskytnuta návratná půjčka 300.000,- Kč** farnímu úřadu v Šakvicích na opravu fasády fary.

■ **Byla zahájena výstavba rodinných domů v lokalitě u hřiště.**

■ **Pracujeme na vydání knihy o Šakvicích.** Historie naší obce není přesně známa, z některých pramenů se dozvídáme, že první zmínka o obci je z roku 1371, kdy se naše obec jmenovala Čičovice. Ale jsou i druhé prameny, které tvrdí, že první zmínka o naší obci je z roku 1248, kdy Oldřich III. Spoheimský, vévoda Břeclavský, 15. listopadu 1248 se svou velkou družinou navštívuje Šakvice a jedná s místními templáři. Pro upevnění jejich moci a zvětšení jejich majetku podepisuje listinu, kterou daruje čtyři dvory v Rakvicích templářům v Šakvicích. Na dvou místech této listiny poprvé nalézáme název Schaekwitz, jako tehdejší název Šakvic. Pokud to tak skutečně je, letos by oslavila naše obec 770 let od první zmínky o existenci obce. Více se dočtete v připravované knize.

V roce 2018 máme v plánu zrealizovat tyto akce:

- Chodník na ul. Na Pustých, rozšíření parkování v ul. U školy, vydlážit dvůr OU, chodník a bezbariérový přístup v budově bývalého kina - Orlovny, chodník horní zastávka.
- Fasáda budovy kina – Orlovny.
- Oprava budovy bývalé knihovny na ul. Přívozní, plánujeme zde muzeum.
- Zasítování pozemků pro výstavbu RD na ul. Polní, tzn. komunikaci, kanalizaci, vodovod, osvětlení a rozhlas.
- Požádali jsme o dotaci na cyklostezku a chodník z obce k vlakovému nádraží, rybník, zalesnění v okolí rybníka a USES II, workoutové hřiště. K dnešnímu dni máme zatím vyjádření o poskytnutí dotace na USES II a zalesnění v okolí rybníka. Takže u těchto akcí už můžeme provést výběrové řízení a po kontrole fondem můžeme v letošním roce zahájit realizaci. U ostatních akcí zatím čekáme na schválení dotace. V případě, že budeme úspěšní, tyto akce chceme zrealizovat v letošním roce.
- Zastupitelstvo schválilo uvolnit finanční prostředky na pořízení nových krojů pro šakvické stárky. Kroje ušije paní Škarpová z Popic.
- Do rozpočtu byla dána částka na opravu sokolovny ve výši 2 mil. korun. Zastupitelstvo obce nabídlo TJ Sokol tuto částku na rekonstrukci sokolovny, ale jen v tom případě, pokud dojde k dohodě zajištění vložených finančních prostředků ze strany obce. To znamená, že obec požaduje spoluvlastnický podíl na budově sokolovny, v případě prodeje této budovy předkupní právo, užívání sokolovny pro spolky v obci zdarma, musí být přesně stanoveno kdo a v jakém poměru bude hradit náklady na provoz budovy, opravy, rozhodovat o užívání, pronájmu sokolovny, zisk z pronájmu sokolovny, kdo bude zodpovídat za revize, požární a bezpečnostní předpisy atd. Zatím k dohodě nedošlo.
- Zpracování projektové dokumentace na dobudování inženýrských sítí v obci.
- Obnova zeleně v parku Isidor, u kostela - vysadit nové stromy, ošetřit stávající stromy, které mají stáří 130–140 let, úprava keřů.
- Rekonstrukce stávajícího dětského hřiště včetně posezení v parku Isidor.

Drahomíra Dirgasová, starostka

■ Pronájem prostor

Pronájem prostor pro oslavu narozenin a jiné akce Obec nabízí vybavené prostory v budově bývalého **Kinorestaurantu** na ul. Pekařské č. 306, Šakvice. Prostory jsou určeny a vybavené pro maximálně 50 lidí. Můžete je využít např. pro slavení narozenin. V kuchyni jsou k dispozici příbory, sklenice, hrníčky, talíře, hrnce, misky, chafing, trouba, varná konvice, mikrovlnka a lednice.

Ceník

Akce (např. narozeniny): 1 500 Kč na den

Smuteční hostina: 1 000 Kč na den

Spolky mají pronájem těchto prostor 2x do roka zdarma.

Rezervujte na čísle **519 416 220**

■ Upozornění

Z důvodu rekultivace skládky se nebude přijímat stavební odpad na sběrný dvůr. Obsluha převezme jen menší množství: kolečka, tera, malý přívěsný vozík za auto. Odvoz většího množství suti si můžete objednat: Autodoprava Holásková H. Šakvice, tel.: 775 675 608, R. Fiala Hustopeče, tel.: 607 660 016, HaSt Hustopeče, tel.: 731 441 080, Hantály Velké Pavlovice, tel.: 602 746 252, Stavosur Hustopeče, tel.: 603 517 596, Klíma Rakvice, tel.: 606 507 867.

Kontejner na textil je od školy přemístěn na sběrný dvůr.

SBĚRNÝ DVŮR ODPADŮ ŠAKVICE

Provozní doba v r. 2018

úterý: 8.00–9.00 hod., **čtvrtek:** 15.00–16.00 hod.,

sobota: každou lichou sobotu od 9.00–11.00 hod. (sběrný dvůr je otevřen vždy v tom týdnu, kdy se sváží popelnice)

Svoz BIO: sváží se jen bio popelnice. Pytle se nevozí.

Poplatky pro rok 2018:

Popelnice: 500,- Kč/osoba/rok

Pes: 100,- Kč první, 150,- Kč další.

Využit můžete bezhotovostní platby na účet.

Číslo účtu: 4228651/0100, Variabilní symbol: 13400 pro poplatek za popelnice, 13410 pro poplatek za psa. Za číslo přidejte číslo popisné. Např. pro dům na Hlavní 27 to bude 1340027 za popelnice a 1341027 za psa.

Vodné: 39,50 Kč/m³, včetně DPH **45,42 Kč/m³**

Stočné: 40,43 Kč/m³, včetně DPH **46,50 Kč/m³**

■ Abecední seznam ulic v obci Šakvice

1. BEDNÁŘSKÁ	12. PODHRÁZÍ
2. DLOUHÁ	13. POD ŠKOLKOU
3. DOLINY	14. PODZAHRADY
4. HLAVNÍ	15. POLNÍ
5. ISIDOR	16. PŘÍVOZNÍ
6. KOPEČEK	17. SKLEPNÍ
7. NA PUSTÝCH	18. STAROVIČSKÁ
8. NÁDRAŽNÍ	19. U HŘIŠTĚ
9. NOVÁ	20. VINOHRADNÍ
10. NOVOMLÝNSKÁ	21. VÝHON
11. PEKAŘSKÁ	

zdroj: obec Šakvice

■ Statistika knihovny 2017

V loňském roce navštívilo knihovnu 917 návštěvníků. Vypůjčilo se 2 119 knižních titulů. Registrovaných čtenářů je 85 z toho 43 dětských čtenářů.

Z VF (výměnného fondu) regionální knihovny Břeclav se přivezlo 693 knižních novinek. Za rok 2017 se nakoupilo a odborně zpracovalo 105 nových knih. Odepsáno bylo 122 zastaralých a opotřebovaných svazků.

Webové stránky knihovny jsou průběžně aktualizovány. Nejplněnější čtenářkou za rok 2017 se stala paní Jarmila Pivoňková, Šakvice, Pension, která si vypůjčila 161 knih. Z dětských čtenářů Jana Brezovská, Šakvice, Výhon 517, která si vypůjčila 33 knih.

Výherkyním blahopřejeme a předáme pěkný dárek.

Nejžádanější tituly:

Beletrie: Hilliges, I. M., *Dcera Afriky* – půjčeno 16x.

Naučná: Winterová, L. *Vaříme podle herbáře* – půjčeno 15x.

Beletrie dětská: Kinney, J., *Deník malého poseroutky* – půjčeno 10x.

Periodika: HAIR Beauty – půjčeno 14x.

V říjnu 2017 se Obecní knihovna Šakvice přestěhovala z ulice Přívozní 82 na ulici Pekařskou 306 do zrekonstruované budovy Kinorestaurantu. První zaregistrovanou čtenářkou v nové knihovně je Maruška, žákyně 1. třídy ZŠ Šakvice. -mar-

Náhodné bonbónové čtení v knihovně. Žák přečte neznámý text z jakékoli dětské knihy.

■ Ze života ZŠ a MŠ Šakvice

V novém školním roce 2017–2018 přivítala děti budova školy jako nová. Po letní rekonstrukci nám prokoukla do Hlavní ulice úplně jiná škola. V přízemí se nachází školní jídelna a tělocvična, do ulice k faře je umístěna třída mateřské školy. V patře jsou třídy základní školy a družina.

Během školního roku se výuka prokládá naučnými a vzdělávacími programy, hudebními a divadelními představeními, sportovními aktivitami, exkurzemi a výlety. Děti také využívají pestrou nabídku kroužků, které jim zpestřují odpolední hodiny. Pro malé děti byl otevřený folklórní kroužek a školáci navštěvují kroužky náboženství, taneční, sportovní, divadelní, keramiku, ruční práce a pěvecký sbor.

V rámci projektů mikroregionu Hustopečsko absolvovaly děti dva zajímavé programy. Zpestřením hodin tělesné výchovy byl takzvaný bubbleball fotbal v nafukovacích koulích. Žáci si zasportovali a hlavně užili spoustu legrace.

Druhou událostí z projektu bylo nedělní zábavné a naučné odpoledne ve spolupráci školy, obce, knihovny a SHD Šakvice. Díky projektu dostaly malé i velké děti dárečky - knihu, záložku do knihy a balíček sladkostí. Všichni si prohlédli krásnou šakvickou knihovnu a děti také soutěžili ve znalostech v oblasti dětské literatury.

Třídy mateřské školy a základní školy postupně šakvickou knihovnu navštívily, všichni si prohlédli nové prostory, také byli seznámeni s rozmístěním a nabídkou knih a časopisů. Pro žáky měla paní knihovnice připravený zábavný a naučný program.

Jednoho podzimního dne nám v tělocvičně školy vyrostlo mobilní planetárium, kde se děti ocitly jako v jiném světě. Problematika astronomie baví děti všech věkových kategorií. Pro žáky byl připravený poučný program Astronaut a pro malé děti film Polaris a Korálový svět.

Předvánoční období je vždy plné akcí, vystoupení, koncertů, vánočních besídek, tvoření pro rodiče a děti. Vše začíná slavnostním rozsvěcením vánočního stromu, kde vystupují děti a žáci s kulturním programem. Slavnostně a vánočně se všichni naladili v šakvickém kostele při hudebním adventním koncertu skupiny Musica Animae.

Na přelomu kalendářního roku absolvovali malí i velcí dva naučné programy, zaměřené na v současnosti aktuální ekologickou tematiku. První program měl vánoční téma a druhý se nazýval Dobrý hospodář.

První pololetí skončilo slavnostním předáním vysvědčení. Začátek druhého pololetí je ve znamení sportu a zvyšování fyzické kondice žáků. Již tradičně mají žáci možnost absolvovat lyžařský výcvik v Němčičkách a také plavecký kurz v husťpečském bazénu. V dnešní moderní době třetího tisíciletí jistě nadále platí 150 let staré heslo zakladatele Sokola profesora Miroslava Tyrše: „Ve zdravém těle zdravý duch!“

Lenka Havelková, ředitelka školy

■ Víme, že každá profese je důležitá...

V mateřské škole ve třídě Motýlků jsme měsíc leden zakončili projektem „Každá profese je důležitá“. Cílem tohoto projektu bylo seznámit děti s různými profesemi a jejich významem pro společnost.

Ve třídě, ale i v okolí mateřské školy, jsme pozorovali věci, které nás obklopují, a společně jsme určovali správnou profesi, která nám pomůže určitou věc získat. U hledání správného názvu profese jsme se opravdu zasmáli. Během chvilky děti dokázaly vymyslet spoustu názvů. Od střechaře, doktorem zvířat, šijače, sedačkáře, hračkáře, počítaře, mobiláře jsme se dostali až k profesím, které děti opravdu znají. Stačilo jen říci „pomáhat a chránit“. Při otázce - kdo nám nejvíce pomáhá a kdo nás chrání, děti hned správně odpověděly: lékaři, hasiči a policisté.

Díky zvědavosti dětí jsme si dokázali o těchto profesích dlouze vyprávět. Během několika dnů se dětem podařilo krásně vyzdobit naše šatna, ve které se na nás z nástěnek dívají policisté v plné výzbroji, hasiči v přímém boji s ohněm a nejnovější modely sanitek. Vše se dětem opravdu moc podařilo.

Na konci projektu jsem dětem položila otázku: „Čím bys chtěl/a být, až budeš dospělý/á?“ Děti během chvilky a bez velkého přemýšlení dokázaly hned odpovědět. Takže se všichni můžeme těšit na nové učitelky, veterináře, zedníky, vojáky, popeláře, doktory, policisty, ředitelky školy, prezidentky a dřevorubce!!!

Lenka Winterová, učitelka MŠ - Motýlci

■ Naši milí prvňáčci

Naši prvňáčci mají za sebou právě polovinu svého prvního školního roku. Že je to krátká doba na to, aby se něco naučili? Kdepak! Přečtou už více než polovinu písmen abecedy a umí je i napsat. Sčítají a odčítají do dvaceti, vyjmenují měsíce v roce a učí se poznávat hodiny. Znají názvy listnatých a jehličnatých stromů v okolí školy a vědí, jak tráví podzim a zimu lesní zvířátka. Moc rádi cvičí, zpívají a malují. A co je baví ve škole nejvíce? Přečtete si jejich odpovědi.

KRISTÝNA: „Mě nejvíce baví tělocvik a hudebka.“

DENISA: „Já mám ráda angličtinu, výtvarku a pracovní činnosti a prvouku. Já se ráda učím nová písmenka. A ještě mě baví tělocvik a hudebka.“

ŠIMON: „Mně se hodně líbí angličtina, někdy prvouka, pracovní činnosti a výtvarka a hudebka.“

EMA: „Mně se líbí všechno a nejvíce tělocvik.“

MARIE: „Mně se líbí výtvarka a pracovní činnosti. A ještě hudebka, angličtina a učení na interaktivní tabuli.“

SOFIE: „Mně se ve škole líbí všechno kromě prvouky. A nejvíce se mi líbí matematika.“

SAMUEL: „Kromě tělocviku mě nejvíce baví výtvarka a pracovní činnosti. A baví mě ještě interaktivka.“

JAROSLAV: „Mě baví prvouka a angličtina a čtení z tabule.“

DANIEL: „Mně se nejvíce líbí matematika a pracovní činnosti. Pak tělocvik, interaktivní tabule a ještě angličtina. A někdy i prvouka.“

MARTA: „Mě baví psaní a počítání příkladů. A ještě prvouka a nová písmenka.“

Milí prvňáčci, ať je i ten váš druhý školní půlrok stejně radostný a úspěšný!

Radmila Jurkovičová, učitelka ZŠ

■ Hnědý, bramborový týden

O tom, že brambory nejsou jen k jídlu, se měly možnost děti přesvědčit v projektu „Hnědý, bramborový týden“. Během týdne jsme si na toto téma s dětmi povídali a všichni víme, jak brambora přišla na svět, vše o jejím sklizení, uskladnění a užitku. Zároveň jsme brambory pozorovali a všimli si různých tvarů, velikostí a odstínů. S bramborami jsme si také zcvičili, počítali a sestavovali různé obrázky, a tak jsme během chvilky mohli na koberci pozorovat sněhuláky, kytky, sluníčka a panáčky. Brambory jsme také využili ve výtvarných aktivitách jako tiskátka při tvoření skřítků „Bramboráčků“.

Celý projekt jsme zakončili rozkrájením všech brambor na malé kostičky a za pomoci párátek se z dětí během chvilky stali ti nejlepší návrháři, architekti a stavitelé.

Lenka Winterová, učitelka MŠ - Motýlci

■ Keramický kroužek

O tom, že bez práce nejsou výrobky, se měly možnost přesvědčit děti, které navštěvují keramický kroužek. Během prvního pololetí nám v keramické dílně, díky šikovnosti dětí, vznikly opravdu krásné výrobky, které určitě potěšily a zdobí nejednu domácnost.

Lenka Winterová, keramický kroužek

■ Jak nám plyne čas aneb první pololetí ve třídě Berušek

Měsíc září byl plný novinek jak pro děti, které se adaptovaly na paní učitelky, paní uklízečku a některé děti na nové prostory. Nové to bylo i pro mne jako paní učitelku. Letošní rok máme ve třídě u Berušek 28 dětí, 8 z nich je nových a 13 se připravuje na základní školu. Začátek školního roku jsme zahájili podzimní tematikou. Zavařovali jsme, vyřezávali dýňové strašáky, kteří nám ozdobili dvorek školky a povídali jsme si o plodech podzimu. V listopadu se děti učily poznávat přírodní jevy, všimaly si změn počasí a hlavně se dozvěděly mnoho nového o svém těle. Mluvili jsme o všech důležitých orgánech, počítali jsme kosti, učili se čistit zoubky, relaxovat, a hlavně dbát na své zdraví. Vyjmenovali jsme si několik rozdílů mezi dítětem a starým člověkem. Řekli jsme si, jak se ke starým lidem chovat a jak je důležité, aby babička a dědeček nebyli sami. Prosinec jsme věnovali adventnímu času. K Beruškám také přišel Mikuláš, anděl a dva malí čertíci. Za básničku, kterou děti řekly, dostaly odměnu. 18. prosince 2017 proběhla vánoční besídka pro rodiče a prarodiče. Berušky měly nacvičené krátké pásmo básniček a písniček. Kdo měl chuť, mohl se po besídce občerstvit cukrovím, které pekly děti anebo si vyrobit vánoční dekoraci.

■ EkoCentrum Brno – Dobrý hospodář

V úterý 9. 1. 2018 přijela k Beruškám lektorka z EkoCentra Brno. Připravila si pro děti program na téma „Dobrý hospodář“, který nás seznámil především se tříděním odpadu, jak šetřit vodou nebo energiemi. Pro děti byly připraveny různé činnosti. Například hledaly po třídě „odpadky“, které následně třídily do barevných kastlíků – popelnic. Podle nakresleného velkého domu si pověděly, proč šetřit energie a hlavně vodu. Na závěr programu si děti vyrobily obrázek z recyklovaného papíru.

Zuzana Osíčková, učitelka MŠ

■ Výstava v knihovně

V Obecní knihovně si můžete prohlédnout výstavku z výtvarného díla paní Heleny Rákosníkové, Pension, Šakvice. Figurky představují Noemovu archu, ve vinohradu, na dvorku a myslivce. Jsou vyrobeny asi ze šesti druhů dřeva např. dubu, třešně, lípy, ořechu atd. Krásné.

■ Workoutové hřiště očima žáků

Protože by si žáci velmi přáli workoutové hřiště, pokusili se svými nápady přispět k jeho realizaci. Úkol to byl nelehký, protože jsme se nejdřív museli poprat s tím, jak dané téma uchopit.

Prvotní nápady byly vskutku originální - fantazii a kreativité se zkrátka meze nekladou. Skutečným oříškem však byla realizace jednotlivých nápadů, protože jsme v průběhu tvoření zjišťovali, jak těžké je přenést naše nápady na papír, ať již v podobě výtvarné či slohové.

Aby nám šla práce lépe od ruky, vyčlenili jsme si ve 4. ročníku dvě hodiny českého jazyka na tvůrčí psaní a zkusili nejdřív samostatně, následně ve dvojicích či malých skupinách vymyslet asociace k danému tématu. Jednotlivé náměty jsme dále rozvíjeli za spolupráce celé třídy - přeci jen víc hlav víc ví. Nakonec se nám společnými silami podařilo vymyslet několik slohových útvarů - pohádku, příběh, básničku, říkanku a hádanku. Naše snažení doplnily ještě žákyně 5. ročníku o dopis Ježíškovi, a tak jsme byli se slohovým zpracováním tématu spokojeni.

Nyní chyběla už jen názorná ukázka toho, jak by takové workoutové hřiště mělo vypadat. Abychom usnadnili práci architektům (©), rozhodli jsme se vytvořit trojrozměrný model hřiště ze špejle a plastelíny. Aby byla naše práce kompletní, chtěli jsme ještě předvést, jaké cviky se dají na workoutovém hřišti provádět. Proto žáci 3. a 4. třídy v hodině výtvarné výchovy vytvořili koláž, která zobrazuje, jak účinné a zábavné může být cvičení s vahou vlastního těla.

Celý projekt doplnily originální výtvary dětí z družiny, které ve svém volném čase postavily workoutové hřiště ze stavebnice a svoje představy vyjádřily spoustou krásných obrázků. Do úkolu se zapojila celá škola a nyní se již můžeme těšit, jak si na novém hřišti doopravdy zacvičíme.

Jaroslava Kunstová, učitelka ZŠ

■ Učíme se anglicky

Jazyková vybavenost je v dnešní době nezbytná, a proto se angličtina na naší škole vyučuje již od 1. ročníku. Díky nižšímu počtu žáků ve třídách probíhá výuka anglického jazyka v méně početných skupinách (s výjimkou 3. ročníku se jedná o skupiny s počtem do deseti žáků).

Časová dotace předmětu se postupně zvyšuje s ohledem na věk žáků a jejich poznávací procesy. Aby nedocházelo k přetěžování žáků nadměrným množstvím učiva v prvních letech školní docházky, vyučuje se angličtina v 1. a 2. ročníku v časové dotaci jedné hodiny týdně. Výuka v těchto ročnících probíhá hravou formou a je zaměřena na osvojování základní slovní zásoby s důrazem na správnou výslovnost. Výuce angličtiny v prvních dvou ročnících dominují aktivity, které jsou věku dětí zcela přirozené - herní a pohybové aktivity, písničky, říkadla, krátké pohádky, hádanky.

Od 3. do 5. ročníku se angličtina vyučuje v časové dotaci tři hodiny týdně. V těchto ročnících dochází k rozšiřování slovní zásoby a správné výslovnosti nezbytné k rozvoji komunikační kompetence, osvojení základních gramatických struktur s důrazem na tvoření jednoduchých vět, uvědomování si rozdílů mezi psanou a mluvenou formou jazyka. Nedílnou součástí výuky je také nácvik porozumění informacím z poslechových cvičení a čteného textu, které je zařazováno do jednotlivých ročníků se vzrůstající náročností. Velmi oblíbená je u starších žáků projektová výuka, v rámci níž mají žáci možnost osvojit si dané téma s využitím rozmanitých metod výuky a různých forem práce. Samozřejmě ani v těchto ročnících nesmí chybět zařazování didaktických her, které odlehčují učení, aktivizují žáky a přináší kladné emoční prožívání.

K efektivní výuce angličtiny nám pomáhá nadstandardní vybavení naší školy, díky kterému máme možnost využívat interaktivní tabule, počítačové výukové programy a pestrou škálu učebních pomůcek. Přesto všechno však zůstává prioritou, aby děti angličtinu bavila a aby si děti utvářely kladný vztah k cizímu jazyku.

Jaroslava Kunstová, učitelka ZŠ

■ Sportovní úspěchy šakvické žákyně

Žákyně 5. ročníku Lucie Svobodová má zřejmě před sebou výjimečnou kariéru v disciplíně závodního plavání. Díky iniciativě naší školy, která každoročně organizuje plavecký výcvik pro děti a žáky MŠ a ZŠ, začala Lucie plavat už ve třech letech. Již v předškolním věku objevili instruktoři její talent,

a tak se již od 1. ročníku základní školy stala členkou Plaveckého klubu Hustopeče. Trénuje v hustopečském bazénu čtyřikrát týdně, celkem 8 hodin. První svoje závody absolvovala již v sedmi letech a hned začala dosahovat prvních úspěchů například v Hodoníně, Brně, Kuřimi, Boskovicích, Blansku, Uherském Brodě, Znojmě, Prostějově, Karvině či v Havířově. Od deseti let reprezentovala hustopečský oddíl v letním i zimním Poháru desetiletého žactva České republiky, což jsou vrcholné závody určené pro uvedenou kategorii. Ve většině závodů se umístila v první desítce. Díky tomuto úspěchu byla nominována do ankety Sportovec roku 2017 města Hustopeče v kategorii Naděje.

Na sklonku roku jí byl jako úspěšné a nadějně plavkyně nabídnut přestup do plaveckého oddílu Fakultního klubu Brno. V příštích týdnech ji čeká řada regionálních a krajských závodů, které vyvrcholí opět v červnu letním pohárem. Jsme velmi rádi, že v naší škole máme tak vynikající sportovkyni a přejeme jí mnoho úspěchů a radosti, které jí tento sport přináší.

Lenka Havelková, ředitelka školy

■ Co se děje ve školní družině

Ve školní družině trávíme volný čas hrou, ale také vyráběním a malováním a naše výrobky, pak zdobí nejen naši družinku, ale i chodby naší školy.

Mezi mnohé akce prvního pololetí školního roku, patřil např. **Bramborový týden**, kdy jsme z brambor vyrobili různá zvířátka a postavičky a zdobili jsme je přírodninami. Tentokrát jsme si odskočili i do tělocvičny a děti si zahrály několik soutěžních her s bramborami.

Další vydařenou akcí byly **Vánoční dílničky s rodiči**, letos jsme vyráběli netradiční vánoční stromček z odličovacích kosmetických tamponů a vánočních svícen. Při poslechu koled, jsme se krásně naladili na blížící se vánoční svátky. Po novém roce zaplavil naši družinu přívál sněhuláků v projektu **Všechny nás ta zima láká, vyrábíme sněhuláka...** a vyráběli jsme „o sto šest“ různými technikami a tajně si přáli, aby i venku napadlo pár centimetrů sněhu a mohli si sněhuláka postavit i opravdového.

Teď už se ale všichni těšíme na další akce, které nám přinese druhé pololetí.

Všechny fotografie z akcí naší družiny i školy můžete sledovat na našich webových stránkách www.zssakvice.cz.

Markéta Bílková, vychovatelka ŠD

■ U zubaře

Nedávno jsem si vzpomněl na zubařský zážitky ještě z dob, kdy jsme chodili ještě do školy. Zubař pro naši školu byl v Popicích, a jmenoval se Pohlodek. Pokud jsme potřebovali ošetření, většinou jsme do Popic jeli na kole. Doktor Pohlodek byl jako stodola. Tlustý chlupatý ruky, který byly žlutý od kouření, jakoby celý rok loupal zelený ořechy. Ty ruce páchly od nikotínu úplně nesnesitelně. Jeho jednání odpovídalo tomuto celkovému vzezření. Mnohokrát jsem to vzdal a od zubaře jsem utekl. Žádný hrdina jsem tedy nebyl. Když si vzpomenu na tu vrtačku s těma řemenicama a na ten její zvuk, ještě dnes mám z toho zimnicu, prostě hrůza. To bylo slyšet jen: „Sedni a otevři hubu“, a než jsem stačil něco říct, tak mně vrazil dva tlustý prsty do puse. Ta byla okamžitě zaplněná. Když pak mě tů pusou roztáhl, myslel jsem, že mi ji chce roztrhnout. Nevím, ale už moc místa na tu vrtačku tam myslím nezbylo. Ty prsty tak páchly, jako by to mělo sloužit k usnání. Ostatně, po tomto zákroku jsem strachy stejně přestal všechno vnímat. Jen to hrkání nástrojů mně dalo vědět, že zákrok brzy začne. Nejhorší snad byl takový ostrý háček, se kterým se umě dotýkal nervu.

To už jsem snad ani nedýchal. Veškerý odpor byl marný. Tý rozkaze zněly tvrdě stejně, jako byly tý výkony. Řeknu vám, že člověk byl v tým zubařským křesle jako přikovanéj a měl pocit, že na světě už nic horšího nemůže být. Ale to byste se divili - bylo, a hodně horší! Když to začalo, tak jsem měl pocit, že ani bacil nemohl být menší než já. Byl jsem úplně nicotnej a titěrnej. Když pak tý tlapy povolily sevření, ani jsem nepoznal, jestli su tak zpocenej, nebo jestli to nebylo něco jinšího. Vždycky jsem tak rychle z ordinace vypadl, že by mě nikdo nedohnal ani na splašeným koňovi. Šak potom hodně dlouho mě tam nikdo nemohl dostat. Vzpomínky mě straší po celý zbytek života. Každý zubař mě ještě dnes dokáže i mírným slovem úplně paralyzovat. Jen jít na kontrolu neumím pochopit normálně. Manželčina sestřena mi vždycky říkala, že mám nízkou prah bolesti. Mně to je ale úplně jedno, jaký je to práh. Jen kdybych ho už nemusel nikdy prožívat. No a tak to vidím já i do budoucna. Jedno je fakt. Ke svým zubům jsem dnes už ohleduplnější, více si o ně pečuji. Já teda nevím, ale znám lepší věci než chodit k zubařovi. Už musím končit a budu doufat, že jednou vše bude úplně bez bolesti. A vám všem to přeji taky. Tak příště zase o něčem příjemnějším.

Leopold Měšťan, občan Šakvic

■ Podvečer na Túfarce

Když se vracím navečer kolem rybníků domů, tak jdu kolem Štinkavky po úzkým chodníčku, a po chvíli, ve skrytu keřů, přicházím ke staré mohutné hrušce. Ona mně říká: teď máš už skoro polovinu cesty za sebou. Pootočím hlavu na slunce zapadající za Palavu, kde se jeho červená záře odráží od hladiny rybníků, jakoby celý kraj hořel. Šplouchající vlnky mají tajemný zvuk přicházejícího večera. Tmavý keř koziček proti slunci vytváří kulisu, která se jakoby dotýká stébel rákosu a orobince. Ještě na něm trčí nahoru několik cigár z minulého roku. Některé z nich už ztrácejí svůj tvar a poněkud se rozpadají. Na hladinu se z nich uvolňuje chmýří, který se celý ubrouzdaný po čase potopí do vody. Některý se ale zachytí na ohlém rákosu jakoby měl přerůstlý vousy. Voda ve Štinkavce se zavlní, jakoby se pohnula ryba. Ale kde! Tady ryby nejsou a ani nikdy nebyly. Když se pozorněji podívám, je to ondatra, která má v břehu noru. Ta ústí kousek pod vodou. Za chvíli se už zase nic nehne, jen ve vodě zůstává zakalení. To za chvíli zmizí, a nikdo nebude ani vědět, že tady nějaký vodní tvor ještě před malou chvílí byl. Nevím, ale na mě to zvířátko dělá dojem něco jako velká myš, nebo spíš ubrouzdaný potkan. Když je ondatra suchá, má ale hezký kožíšek. Dřív se hodně lovila do důmyslných košů, na mrkev nebo do želez. Pytláci si tak dopomáhali k penězům za hustou tmavě hnědou kožesinu. Za chvíli budu z toho tunelu keřů venku, a opět uvidím otevřenou část rybníka. Ale už není tak červený od zapadajícího slunce, převládá tmavá barva. Utichá křik vodních ptáků, a celý kraj se začíná nořit do nočního spánku. Jen zase ty vlnky na rybníku pravidelně šplouchají. To večerní vánek rozhoupal hladinu, tu kolébku s blízkým rákosem. Teď už je vidět jenom vlnící se okraj tohoto rákosového moře. Má cesta už pokračuje po polňačce kolem studny na kraji hráze, směrem na Šakvice. Na druhou stranu bych se dostal přes mostek k písečňáku směr na Zaječčí. Úvozem potom kolem aleje s višněmi, a na druhé straně vinohrady бага a dalších odrůd, těch, kterým se zde dosti daří. Tehdy to většinou byly hybridy, jako je Otelo, Francouz, Chrupka a další. Cesty se krátce za mostkem ještě dělí směrem na Žlíbek a pak dál na Nový Mlýny. Tato rozdvojená cesta měla uprostřed černý litinový kříž, on dělil to rozcestí. Je zajímavý, že se dochoval do dnešní doby.

To mě moc potěšilo, když jsem na něj nedávno narazil. On tady stojí, jakoby hlídal, jako by byl na stráž nad tím krásným krajem našich vzpomínek a snů. Byly to ty nejhezčí vzpomínky našeho mládí. Dnes už tu není rybník jako dřív, ani starý písečňák, ale zákoutí přehrady s přečerpávkou, ze které trčí mohutný roury, který směřují na Palavu, jako ohromný kanón, který by tento kraj chtěly srovnat se zemí. Ostatně bych se

tomu ani moc nedivil, protože dnes už je možný úplně všechno. No a ta stará polňačka na Šakvice mě přivedla až domů. To už na obloze plné hvězd svítil Velký vůz, který je vždy na noční obloze pěkně vidět. Tato romantika už pomalu končí, a tím i jeden z hezkých dnů na Tůfarce, na místě, kam jsme zjara chodili rádi na fialky, nebo pak později na břehy písečňáku na vonící mateřídoušku. Tam, kde se v poledne opíralo sluníčko, které nás vybízelo k posezení a odpočinku na tomto úžasném

místě. V pozadí Palava, bez ní bychom si tu naši přírodu nedovedli ani představit. Ještě nemůžu zapomenout na letní rozvlněné pole s pšenicí, plné ale opravdu plné červených vlčích máků. Je zajímavý, co to s člověkem dokáže udělat. Jen škoda, že jsou to už jen ty vzpomínky na minulost. Současnost je úplně jiná a úplně někde jinde. Příště si zase zavzpomínám, třeba na místa prvních sněženek a bledulí, první pozdravy jara. Tak zatím se mějte.

Leopold Měšťan

■ Pansée a jarní povodně na Dyji

Již několik dní jsou louky i les zatopeny vodou. Tato spousta vody z tajícího sněhu a ledu na Vysočině je tady dole hned, jako by kamenem dohodil. Ta se rozlije hned tu na rovině mezi lužními lesy. Spád je tady nepatrný. Ze Šakvic až do Břeclavi jen jeden metr. Co nepobere koryto řeky Dyje, jde ven do celého kraje. Tyto spousty vody se rozlévají na šířku tři kilometry, a pak pozvolna utíkají na jih do Moravy a dál do veletoku Dunaje, který končí svou pouť až v Černém moři. Sedám si do kánoe i se svým kámošem a vyjíždíme do té spousty vod. Snažíme se jet proti proudu, směrem na bažinu Pansée. Cestou míjíme ostrovy takzvané Hrudky, které ční z vody jako nějaké duny na Saahaře. Tyto ostrovy jsou spásou pro zvířata, který zde hledají své útočiště. Jízda lesem je krásná. Z vody ční vrby hlavaté, na kterých mají svá hnízda divoký husy. Tyto nepřístupná místa jsou pro ně i přirozenou ochranou proti predátorům. V hnízdě, který obývají, je plno teplého peří, a když na něj sedne jejich máma, tak jejich bezpečí je úplně dokonalý. Cesta vede místy, kde rostou mohutný topoly s dlouhými jakoby jehnědami, jenže silnými asi jako palec a dlouhými až 15 cm. Na nich se tvoří chomáčky podobné bavlně, který i se semínky vítr roznáší po širokém okolí. Když se chmýří dotkne obličej, tak to zalechtá, jakoby to bylo něco živého. Na Panséech je spousta rákosových ostrovů a ostrůvků, který tvoří přirozená místa k vyhnízdění racků a různých vodních ptáků. Někteří rackové už pobíhají na hnízdě a procvičují si své zatím ochablé svaly. Z některých vajec se teprve klubou ven tyto malé chomáčky. Dospělí pak hnízda patřičně ochraňují. Kolonie těchto ptáků jsou úplně přeplněny, a jejich křik je slyšet do velké dálky. Někdy voda utrhne části

ostrovů a unáší je po proudu dolů k Dyji a bůhví kam, než se zachytí v nějakých travinách na kraji řeky. Dospělí rackové hnízda neopouští a sledují je tak dlouho, dokud nezakotví. Jak je vidět, mnohdy jsou ptáci starostlivější než někteří lidé. Příroda je úplně úžasná, dá se říci, že nemá chybu. Celý den projíždíme různá místa na vodě, až někam pod Palavu. Na Dyji jsou spousty nánosů ze dřeva, plastů, starých pneumatik, plechovky, no prostě kdeco. Raději se těmto místům vyhýbáme. Neradi bysme se o nějakou haluz pod vodou obrátili. To mohlo být nebezpečný a nemuseli bysme to přežít. Voda bývá studená, člověk by se brzy podchlادil a je jasný, jak by to mohlo daleko od břehů dopadnout. Domů se vracíme někdy až za šera, ale většinou už jsme do oběda doma. Celý zbytek dne je plný zážitků a emocí. Rádi je pak doma vyprávíme. I když jsme na vodě každou volnou chvíli, tak mají rodiče o nás strach. Vždycky slyšíme: „Jen nejezdíte daleko od břehu nebo tam, kde to neznáte, ať se vám něco nestane!“ Rodičům jsme to vždycky slíbili, ale to víte, že kvůli dobrodružství a tomu zvláštnímu adrenalinu v těle se ten slib někdy porušil. Teprve s odstupem let si uvědomuji, jak to na tak velké vodě bylo nebezpečný. Zvláště, když přišel z nenadání vítr, který způsobil velké vlny. Tak to bylo na otevřeném prostranství opravdu o krk. Tehdy, když voda vystoupila z břehů, se na vodě objevilo mnoho lodí. Někdy pramice, který si chlapi dělali sami, ať už dřevěný nebo plechový, kánoji nebo kajáků bylo taky dost. Rozlitá voda nebyla tak prudká, jako v korytě a bezpečněji se po ní plulo. To bylo třeba jen 3x do roka, radost pro lidi, úplný potěšení, jinak by ani ty loďky nemohli vytáhnout. Záplavy byly každý rok a tak každý kluk už tyto vody znal a i jízdu na těch loďkách. Když byla voda normálně v korytě, tak jsme hodně často jezdili proti proudu, až na soutok Dyje se Svatkou. Pak, cestou nazpět, byly vidět překrásné scenérie, který se vynořovaly jedna za druhou. Když jsme se vraceli, nebylo potřeba pádlovat, jen jsme udržovali směr. To se jelo moc potichu, a bylo vidět tolik zajímavých věcí, ať už se zvířaty, nebo ptáky. To bylo právě to, co nás lákalo na vodu. Někdy se jely klást pasti na ondatry a současně se už plný chycený vybíraly a odvážely domů. Ondater, těch bylo opravdu hodně. Kolikrát jsme je pozorovali na nějaké haluzi, jak si drbou kožíšek, jakoby byly plný blech. Jenže kdo to neznal, tak se moc mýlil. Ony na sobě žádný parazity neměly, jen byly moc čistotný. Nesnesly, aby byly špinavý, nebo rozčuchaný. Stále se o svou srst staraly a packami si natíraly kožíšek zvláštním tukem. Bylo to fajn je pozorovat. K vodě chodily pít i srnky a mnoho zvířete. Dodnes, když se potkáme s kamarády, rádi si na ty chvíle zavzpomínáme. Škoda, že jen to nám zůstalo.

Leopold Měšťan, občan Šakvic

■ Vzpomínka na karneval

Šakvická škola pořádala karneval. Na Isidóře u parku se začal tvořit průvod školáků, kde každá třída měla za úkol něco utvořit, například kominíky, pekaře, doktory, no a prostě tak nějak porůznu. Naše třída dostala za úkol pilný včeličky. Dnes už nevím, byla-li to druhá, nebo snad třetí třída. To víte, všechny ty masky měly být jen symbolický, křídýlka, zadeček, tykadla atd. Jak to ale udělat? Na křídla vzala maminka drát z vinohradu, na tom krepovej papír a křídla byly hned hotový. Zadeček, no tak k tomu posloužil polštářek, na který se našly pruhy žlutý a černý. No a tykadla z drátu, s bambulama na konci. Děcka, ty měly křídýlka z tvrdého papíru, a místo zadečku jen kapesníček. Tykadla jen maličké drátky, skutečně všechno symbolický, takový maličký. Když jsem se blížil k průvodu, bylo vidět vzrušení a hafo smíchu. Z průvodu se ozývalo: „To bude asi nějaká vos, ne?“ Křídla jsem tahl skoro po zemi, tá duchna mě bouchala po chudých nožkách a bránila mně při normální chůzi, takže jsem se spíše vlnil, a né

ladně se pohyboval. Tykadla se mně jaksi nepřírozeně začala ohýbat, a za chvíli už visela dolů jaksi unaveně. Když si vzpomenu na tú pracovitý včelu, spíš ze mě šel strach. No a to víte, já a sranda, to patřilo k sobě. Určitě když si na to z naší třídy někdo vzpomene, pěkně se zasměje. No, a tak někdy končily dobře myšlený věci.

Leopold Měšťan, jeden z bývalých žáků naší školy

„ŠTĚSTÍ je schopnost člověka RADOVAT se z toho, co MÁ!“

zdroj: ČT1, J. Bohdalová „Hobby naší doby“
- Buch. -

■ Můj život s reklamou

Ráno se probouzím vůní kávy, která mi klíčovou dírkou prolíná do mé ložnice a v pološeru probouzejícího se dne spatřím u stropu svit Fatamorgány kávy Tchibo. Její neopakovatelná chuť mně vyhání z lože a já usedám na prkénko toalety ošetřené jedinečnou silou přípravku Domestos, který mi zajišťuje více jak 100% ochranu nejen proti bakteriím, virům, ale i mšicím, všenkám, mandelinkám, potkanům a dokonce i rusům (pozn. jedná se o druh švábů). V bezpečí, které mi poskytuje variabilní pojištění domácnosti u blíže nejmenované pojišťovny, mnu v rukách třívrstvý toaletní papír Tento s vůní heřmánku, který proti běžným papírům má o více jak trojnásobnou účinnost. Přestože po prvním promnutí je protržen, nezoufám, neboť můžu po 14 dnech odzkoušení výrobek vrátit zpět s náhradou peněz, či dodáním produktu nového. Ošetřen mastí HemoStop gel, umývám své ruce v tekutém mýdle ExtraMild 50 ml – výhodné balení a obličej ošetřuji micelární vodou Garnier. Cítím, jak všudepřítomné micely prostupují mou stařeckou tvář a má pleť získává hebkost pokožky půlročního kojence. Ze skleničky vyndám po nočním spánku svoji zubní náhradu, vyčistím ji zubní pastou Sensodyne a pomocí fixačního gelu Corega, zakoupeného v lékárně Dr.Max, ji zakotvím na mých bezzubých dásních. Bezstarostně pak pojídám sušenky Bebe Dobré ráno, které mi poskytnou energii pro celé dopoledne. Vše zapíjím nápojem Müller Milch, získaném z kraviček krmených v čisté alpské přírodě a jeho chuť prostě miluju. Má pohoda je však narušena náhlým říháním s pocity nadýmaní. Dvě tablety volně dostupného prostředku Espumisan cps. můj žaludek uklidní ještě dřív než dojde k jejich vstřebání a tento úžasný pocit navíc jistím cumláním jedné tablety Renie, které jsem si objednal online na Alza.cz. A již se mi ozývá můj nový Huawei Mate – mobil s chytrou vychytávkou, prostřednictvím kterého mi přátelé lesáci sdělují, že na hrázi rybníka Vrkoč leží čestvě spadlý dub a mám si přijet nařezat palivové dříví pro svá krbová kamna Tim Systém, jejichž tepelný výkon převyšuje více jak ixnásobně výkon ostatních běžně používaných ka-

men. S radostí kvituji, jak dobré mám kamarády a hned pílím do dílny pro svou motorovou pilu Oleo Mac, zakoupenou v prodejně Mountfield, s vytočením si 99 % slevy na kole štěstí. Rychle zkontroluji, zda pohonná směs obsahuje jedinečný olej Shell, aby motor dobře šel. Pilu ukládám do kufru mého nového vozu Land Rover, pořízeného jen za 8.888,- Kč měsíčně. Bohužel na víc, coby obyčejný důchodce, nemám. Po příjezdu na určené místo a pohledu na strom jen pochvalně zamručím „Whaúú, no hustý, to prostě nedám“. Usednu na větev a po chvíli přemýšlení zaslechnu tichý hlas: „Radošu, když máš hlad, nejsi to ty, jdi do Snickers“. Po sněžení pouhopouhé jediné tyčinky, jejíž jedinečné a nenahraditelné nutriční složení včetně obsahu všeho od Á až po železo ze mě bleskem činí kanadského dřevorubce. Za hodinku jsem hotov a ukládám 2 kubiky řeziva do 500 litrového zavazadlového postoru, což činí můj vůz zcela vyjimečným mezi ostatními vozy dané třídy. S dobrou náladou se vracím domů, kde na mne již čeká produkt firmy Knorr gulášová polévka rodinné balení za super cenu, pouhých 50,- Kč. Dojídám se s Vitanou spolu a chutně těstovinou s kuřecími kousky na paprice v prášku a mé unavené tělo již touží po koupeli. Plně si užívám koupelového gelu Old Spice Body Wash, který jediný ze mě, milé dámy, udělá toho správného muže. Dříve než ulehnu na lože s geniální matrací Dormeo, preventivně pozřu pouhou je-dinou tobolku Prostenal Forte a ihned cítím ten všemi lékaři doporučený účinek nejen na mou zbytnělou prostatu, ale i stářím opotřeбенý močový měchýř. Sleduji přitom pozorně televizní reklamu, kde právě známý MUDr. Radim Uzel doporučuje ďábelsky rychlý Clavin Platinum a beru si preventivně hned dvě tablety – no, co kdyby?! Slastně usínám zabalen ve švédské přikrývce z Ikea Brno.

Tuším, že Vás asi nejvíc zajímá, jak to dopadlo po těch dvou tabletkách s ďábelskou účinností. Tož, to Vám třeba napíšu zase někdy jindy. Přeji Vám do Nového roku 2018 všechno nejlepší a hlavně pevné zdraví, což s produkty naší reklamy musí zvládnout naprosto každý.

Váš spoluobčan Radovan Votava senior

■ Výstup na Mont Blanc 4810 m.n.m. nejvyšší horu Evropy

Horolezectví bylo mou zálibou již od útlého věku. Jako kluk jsem měl možnost vyzkoušet si lezení na umělé stěně a také ve skalnatém terénu na táboře v Orlických horách. Hrozně mě to bavilo a byl jsem přesvědčený, že v lezení budu pokračovat. Ale jak už tomu tak bývá, postupem času člověk upouští od svých koníčků a věnuje se novým zálibám i životním nezbytnostem. Střecha Evropy však pro mě byla vždy snem, který jsem si hodlal jednou splnit. Myšlenka výstupu na Mont Blanc, nejvyšší horu Evropy, mě napadla v minulém roce, kdy jsem na symbolu Slovenska, hoře Kriváň 2494 m.n.m., požádal svoji přítelkyni o ruku, která, i přes pro ni strastiplnou cestu, řekla ANO. Právě v tento moment jsem začal strážat plány k dobytí nejvyššího vrcholu Evropy. Přece jen od této chvíle mi začíná odbývat čas, kdy mám ještě možnost podniknout nějakou expediční výpravu.

O výstupu na Mont Blanc jsem se svěřil svému kamarádovi Tomovi, který je velmi dobrým lezcem a má jisté zkušenosti z horského terénu. Poté co uslyšel moje plány, bez rozmyslu odvětil: „Do toho jdu s tebou“. Rok dopředu jsme začali plánovat detaily výpravy. Všechno bylo již dokonale namyšleno a nezbyvalo nic jiného, než se těšit až přijde den, kdy vyrazíme do Francie. Osud nám to však nepřál! V únorovém odpoledni se mi rozzvonil mobil a ozval se Tom: „Mám pro tebe špatnou zprávu, včera jsem si zlomil stehenní kost“. V tu chvíli bylo po nadějích a vrchol Mont Blanc se začal rychle vzdalovat. Věděl jsem, že na tolik namáhavou výpravu nemůžu vyrazit sám. K mému štěstí jsem na internetu narazil na cestovní kancelář, které se výstupy na horské vrcholy zabývá. Zájezd, který cestovní kancelář nabízí, byl sedmi denní a dělil se na dvě části.

V první části výpravy nás čekala nezbytná aklimatizace v Itálii vedle pohoří Monte Rosa. Všeobecně platí, že od výšky 3000 m.n.m. je aklimatizace nezbytná. První den jsme vyrazili z vesnice Saint Jacques, až na vysokohorskou chatu Rifugio Guide d'Ayas nacházející se ve výšce 3420 m.n.m. Po náročném výstupu jsme s překvapením zjistili, že je chata až na pár míst zcela plná, tím pádem bylo jasné, že někteří z naší výpravy budou muset spát na zemi. Mezi ty „nešťastníky“ jsem patřil i já. Po probdění noci na chladné zemi v jídelně, nás čekala náročná cesta až na vrchol naší první čtyřtisícovky Breithorn 4164 m.n.m. Celá cesta vede po ledovci, tudíž je zapotřebí mít na botách upevněné mačky a v ruce cepín. Vzhledem k tomu, že se hned nad chatou nachází trhliny v ledovci, z nichž do některých by se bez problémů vešel autobus, museli jsme být od samého začátku výstupu navázáni na lano.

Tyto viditelné trhliny však nepředstavují nijak vážné riziko, člověk je vidí, takže se jim snadno vyhne, mnohem větší riziko pak představují trhliny, které jsou překryté vrstvou sněhu a nejsou tak na první pohled vidět. Pod vrchol Breithorn jsme se dostali po necelých 5 hodinách chůze. Při stoupání do ostrého svahu se ze zadu ozvalo: „Zpomalte, Radek se začíná nějak motat“. Průvodce Venca rozhodl, že nahoru půjde jen ten, kdo chce a má na to ještě dostatek sil. Ze sedmičlenné skupiny, jsme na vrchol pokračovali v pěti. Nahoře nás čekala odměna v podobě nádherných výhledů, z nichž ten západní byl na slavný vrchol Matterhorn 4478 m.n.m. Díky velmi dobré viditelnosti vidíme i cíl naší výpravy Mont Blanc, který je vzdálen přibližně 130 km vzdušnou čarou. Po pořízení pár nezbytných fotografií jsme se vydali k sestupu, který vedl

přes úzký hřebínek sotva na dvě nohy. Sestup navíc komplikoval silný nárazový vítr, tudíž bylo třeba vážit každý svůj krok. Po 5 hodinách jsme se dostali nad chatu, kde nás čekaly již zmiňované ledovcové trhliny. Led a sníh se ve výšce 3700 m.n.m. začal rozpouštět pod náporom ostrého slunce. Z posledních sil jsme překonali všechny nástrahy a dostali se do bezpečí k naší chatě. Skupina z nás se rozhodla, že ještě brzy ráno vyrazí za dobytím dalšího čtyřtisícového vrcholu Pollux 4092 m.n.m. Ráno však zuřila silná vichřice, proto se plány změnila a všichni jsme se vydali na sestup do vesnice. Později jsme se od další České skupiny dozvěděli, že v oblasti, do které jsme měli toto ráno namířeno, se ztratila skupina 13 lidí...

Ve druhé části jsme se přesunuli do francouzské vesnice Saint Gervais. Noc jsme strávili v kempu Domes of Miage, odkud jsme v ranních hodinách vyrazili na zastávku zubačky Col de Voza 1653 m.n.m. Poměrně velká část se dá vyjet autem a poslední asi 2 km se jde pěšky. Zubačka nás vyvezla do cílové stanice Le Nid d'Aigle do výšky 2372 metrů, odsud už musí každý po svých. Podle vybavení, které s sebou měli někteří lidé, jsem poznal, že míří na vrchol stejně jako my, ale většina lidí jsou turisté, kteří míří na vyhlídku a pak jedou zpět dolů. Panuje krásné počasí a cesta k chatě Tete Rouse 3167 m.n.m. nám trvá přibližně 3 hodiny, zde je poslední oficiální tábořiště, kde je možné přespat ve stanu. Při příchodu se počasí razantně mění, začíná padat déšť se sněhem a teplota se najednou pohybuje těsně nad bodem mrazu. Rychle stavíme stany, ale i tak jsme po chvíli celý promoklí. Plán na odpoledne je tedy jasný: sušit promočené věci nad plynovým vařičem. Přestává pršet a konečně vidíme cestu, kterou se v brzkých ranních hodinách budou ubírat naše kroky. Nad tábořištěm se nachází asi jeden z nejnebezpečnějších úseků našeho výstupu. Cesta vede po strmé skále nahoru, kde se musí počítat s minimálními lezeckými zkušenostmi, odhadovaná obtížnost 1 UIAA, ale místy i obtížnost 2 UIAA, která činila některým „lezcům turistům“ problémy. Hned na začátku jsme se museli vypořádat s první nástrahou v podobě Grand Couloiru, což je

žlab ve skále (cca 50 m dlouhý) kde velmi často padají kameny i o průměru jednoho metru. Začíná se pomalu stmívat a tak jdeme připravit vydatnou večeři, před velmi náročným dnem. Od Radka se dozvídám, že není nijak dobrým lezcem, ba naopak toto jsou jeho první zkušenosti v horském terénu... Při naslouchání těmto slovům začínám myslet na nejhroší, vytahuji Radka ze stanu a začínám mu ukazovat cestu, kterou se zítra půjde. Začínám ho připravovat na všechna možná rizika, která nás budou na skále čekat. Statisticky se nejvíce smrtelných nehod stane právě v úseku mezi chatou Tete Rouse a chatou Gouter 3817 m.n.m., při lezení na skále. Rozhodně se zde nevyplatí něco podcenit. Po večeři se domlouváme s ostatními na čase výstupu. Vzhledem k tomu, že nás na vrchol Mont Blanc čeká 1700 výškových metrů, kde je téměř o polovinu méně kyslíku, než ve standardní výšce ve které žijeme, volíme čas východu ve 2 hodiny ranní. Radek se rozhodl, že zítra s námi nepůjde a bude radši čekat ve stanovém táboře. V tu chvíli mi spadl obrovský kámen ze srdce, pokud by s námi Radek vyrazil, tak by s jeho zkušenostmi na skále ohrozil dozajista vlastní život. Pokud by tento úsek překonal, tak by ho čekal další složitý úsek v podobě několika ostrých hřebenů, pod vrcholem Mont Blanc, kde by ho nejistý krok mohl opět ohrozit, ale nejen jej, ale i celou vrcholovou skupinu, která by s ním byla navázaná na laně. Mé myšlenky opouští nejhroší scénáře a začínám si připravovat vybavení na vytoužený vrcholový den. Beru jen opravdu nezbytné věci v podobě: dostatečného oblečení pro případ nouze, energetických tyčinek, teplého čaje a dostatku vody. Je to tady, uprostřed nočního klidu, mě probouzí zvonící budík, rychle vstávám a začínám vařit vodu na pořádné jídlo v podobě travellunche, které mi dodá nezbytnou energetickou hodnotu před náročným výstupem. Nandávám si sedák a helmu a vyrazím za ostatními na sraz. Vyrazíme po 2 hodině ranní pod osvětlením čelovek. Po několika minutách se nacházíme před pověstným Grand Couloirem, který je naprosto v klidu bez náznaků padajícího kamení. Rychle

ho probíháme a začínáme stoupat strmě po skále, kde nám pomáhají fixní lana, přes které se lze jistit. Po 3 hodinách se ocitáme u staré chaty Gouter, která již není v provozu a byla nahrazena moderní novou chatou Gouter, která se nachází o pár stovek metrů dál. Nad starou chatou už nás čeká jen a jen ledovec, po kterém se dostaneme až na samotný vrchol. V nové chatě Gouter si dáváme krátkou přestávku na doplnění energie a přípravu nezbytného vybavení maček a cepínů. Po přípravě se vydáváme opět na cestu, je stále tma a před námi se táhne had čelovek, který končí až za horizontem Dome du Gouter, na který přicházíme za svítání. Otevírá se nám nezapomenutelný pohled na masiv Mont Blanc.

Pořizujeme pár fotografií a vydáváme se k bivačovací chatě Vallot 4362 m.n.m., která je vzdálená co by kamenem dohodil. U bivačku si dáváme menší přestávku na občerstvení, jelikož za sebou máme 1300 výškových metrů, které jsme zdolali za 6 hodin, stále nás však čeká posledních 400 výškových metrů k vrcholu. Hned první prudké stoupání nám dává pořádně zabrat, sklon svahu je tak prudký, že jdeme doslova po čtyřech, do toho se přidává již značná nadmořská výška, která nás nutí stále častěji odpočívat. Průvodce Venca nasadil svižné tempo, snaží se totiž o co nejrychlejší přesun z nebezpečného místa, ve kterém je vyhýbaní se s ostatními lidmi, kteří výstup nezvládají a sestupují dolů, problém. Sestupující lidé nejspíš podcenili aklimatizaci, která je při výstupu do takové

výšky absolutní nezbytností. Mnoho lidí tento fakt podcení a pak jim nezbyvá nic jiného než smeknout před velikánem a s pokorou ho opustit. Opět nás čeká další nebezpečný úsek, kdy musíme přejít ostrý hřeben, který spadá na Francouzskou a Italskou stranu, pokud by někdo z týmu udělal chybu a spadl dolů, další člen týmu musí skočit na druhou stranu, aby rozložil síly na laně, jinak hrozí spadnutí celé skupiny dolů do údolí. Po překonání tohoto místa, nás čeká trochu šplhání po ledovci, který se rozlomil a vytvořil tak lehce lezeckou pasáž, která je pro nás příjemným zpestřením. Zbývá nám překonat poslední dva před vrcholy, sil nám razantně ubylo, tak se každý soustředíme na vlastní kroky. Po pár desítkách minut už není kam stoupat a my se ocitáme na samotném vrcholu Mont Blancu 4810 m.n.m., který je zároveň nejvyšším vrcholem Evropy.

Výstup nahoru nám trval 8 hodin a organismus už pociťoval značnou únavu. O tom, zda je Mont Blanc opravdu nejvyšším vrcholem Evropy se doposud vedou vášnivé debaty, ale já osobně ho za něj považuji, protože se jednoznačně nachází na území Evropy. Po zdolání vrcholu jsem očekával absolutní euforii z dosažení našeho cíle, tato euforie u mě však nepropukla. Uvědomil jsem si totiž, že jsem vlastně v půlce cesty a čeká mě ještě velmi náročný sestup, dolů do bezpečí. Cílem každého horolezce by tak nemělo být dosažení vrcholu, jako takového, ale především bezpečný návrat domů. Sestup byl

velmi náročný, bojoval jsem s únavou, která pramenila z brzkého vstávání a náročného výstupu. V bivačovací chatě Vallot jsme si dali větší pauzu, na doplnění sil a velmi krátký spánek. Nepatrnou část po ledovci jsme doklouzali, aspoň jsem si vyzkoušel brzdit cepínem. Nejtěžší část sestupu nás čekala na skále pod starou chatou Gouter. Doplnili jsme energii a za dvě hodiny jsme byli v basic campu u chaty Tete Rouse. Vyčerpání po 14 hodinovém výstupu a sestupu bylo natolik značné, že jsem si nebyl schopný uvařit ani něco k jídlu. Následující den ráno jsme začali sestupovat ke konečné zastávce zubačky, která nás odvezla zpět do údolí.

Závěrem bych zmínil, že výstup na Mont Blanc je značně fyzicky náročný, pokud tedy volíte variantu výstupu od chaty Tete Rouse, až na samotný vrchol, musíte překonat převýšení 1700 výškových metrů nahoru a pak také dolů. Člověk by měl být dobře aklimatizovaný, jinak mu hrozí, že se mu po cestě udělá špatně a vrcholu nedosáhne. Nezbytnou součástí je ideální počasí, v případě Mont Blanc se dá říct, že si hora počasí řídí sama a nikdy není záruka, že počasí opravdu vydrží. Nebezpečným rizikem může být bílá tma, kdy je orientace v terénu velmi obtížná. Člověk, který by se tam chtěl podívat, by měl mít něco natrénováno a mít určité zkušenosti z vysokohorského terénu. *Jiří Dostoupil*

<https://www.youtube.com/watch?v=Wi-0tUbnn2qY&t=277s>

■ Šakvice k hudbě inspirující

Škoda, že se říká: „Co Čech, to muzikant“. Kdyby se říkalo: „Co Moravan, to muzikant“, tak o Šakvičákách by to platilo určitě dvojnásobně. Všichni, kdo mě znají vědí, že muziku mám rád a když je dobrá parta a nálada, tak mé hlasivky a i můj vozembouch nezahálají. Už od malička jsem rád zpíval a Šakvice pro mě byly startem do různých amatérských hudebních uskupení folkových, country, folklorních, a hlavně pak beatových, což je dodneška - především hard rock - můj velký koníček. Ale zpět k inspiracím. Jako malej kluk jsem s otcem trávil většinu času na dnes již neexistujícím Šakvic-kým rybníku. Nádherná zákoutí rákosí a orobince zcela určitě musela dát podnět ke vzniku známé písně Waldy Matušky a Evy Pilarové „Tam za vodou v rákosí“. Myslím si, že každý z Vás ji určitě zná, ti mladí možná z podání Dana Bárty a Bary Basikové. A tak, když slyším slova: Tam za vodou v rákosí je ukrytý prám, vybaví se mi v myslí má verze, kterou jsem si zpíval, když jsem jel na loďce směrem na Kobylský, anebo k Prostřelené hrázi. Znělo to ve zkrácené verzi asi takhle:

*Tam za vodů v palachu mám skovanej člun,
tam za vodů v palachu je rybí tůň.
Že slunko tam v dáli, jen pro štíky září
a páli, do tváří,
jež zahoří tím víc.
Tam za vodů v palachu je rybí kraj,
tam za vodů v palachu je kapří ráj.*

Uplynulo půl století, rybník už není, ale určitě existují jiná místa, která evokují k hudebnímu pojmání krásy Šakvic. Jedno z nich ve mně vyvolává dokonce hned tři písně. První píseň je od pana Hašlera a shodou okolností ji též nazpíval Walda Matuška. Nápěv „Po starých zámeckých schodech, po schodech z kamené“ bude určitě znám většině z Vás. I tuto píseň jsem si otextoval po svém a občas si ji zazpívám, když jdu na pivo.

*Po blbých fušerských schodech, po schodech z betónu
jak smrad se tam ve tmě táhnu, v obavě že sebou šlahnu
a to přímo na hubu.*

Ale, abych toto místo neviděl jen z negativní strany, vnímám i jeho lyrické pojetí, které se mi vybaví při vzpomínce na text písně Karla Kopeckého „Schody do nebe“. Živě si představuji pana vinaře a hoteliéra, jak své paní Zdeničce, která právě vládí po těchto schodech plato plné talířů a sklenic piva, zpívá nádherná slova této písně:

*Takový schody do nebe, postavit chtěl bych pro Tebe,
vždyť Ty jsi bílá jako ta víla, nemyslíš vůbec na sebe.
Ty jsi takový kvítek křehký, vím, že Tě všechno hned unaví,
na zemi, tam není život lehký, vidím, že Tě ani nebaví.
Postavím schody pro Tebe, zkrátka musíš jít do nebe
abyš tam žila a šťastná byla v ráji, kde jsou jen andělé.*

Je to skutečně řehele, jak říká koneckonců i sám pan hoteliér. A tak mi nezbyvá nic jiného, než toto místo opustit a moje hudební rozjímání ukončit slovy té třetí vzpomínané písně. Pan Jaroslav Uhlíř toto místo určitě znal, protože by nemohl napsat nic tak pravdivého.

*Do naší hospůdky vedou tyhle schůdky,
to je ten důvod má milá, že já tam raz dva tři jsem.
Z té naší hospody vedou tyhle schody,
to je ten důvod má milá, že se jde tak těžko ven.*

Doufám, že všichni toto místo dobře znáte a současně věřím, že i Vám se vybaví stejně čarovná zákoutí v našich Šakvicích.

Váš spoluobčan Radovan Votava senior

■ Vánoční turnaj ve stolním tenise

V první svátek Vánoční se již tradičně v Šakvicke sokolovně konal „Vánoční turnaj ve stolním tenise“. Setkání hráčů a jejich následná registrace proběhla po 9 hodině ranní. Po zaregistrování všech účastníků, kterých bylo v letošním roce 19, se turnaj považoval za zahájený. Hráči byli rozlosováni do čtyř herních skupin, kde porovnal své síly každý s každým.

Ti, kteří se umístili na prvním a druhém místě, postoupili do semifinále a zbylí hráči soutěžili o konečná umístění. Pro doplnění energie, byl v poledne pro všechny účastníky připraven výborný gulášek. Vrcholem turnaje bylo sehrání finálové skupiny, ze které vzešlo konečné pořadí. První místo obsadil Roman Jakubčík, druhé místo Jiří Dostoupil a třetí místo Jan Bílek. Turnaj byl v přátelském duchu ukončen po 15. hodině. Mezi nadšenci se našlo i pár zájemců, kteří uvažovali věnovat se tomuto sportu i do budoucna. Pokud jejich zájem setrvá i do nacházející sezóny, tak dostanou možnost zahrát si mistrovská utkání v okresní soutěži. V případě dalšího zájmu o stolní tenis nás neváhejte kontaktovat.

SPORTU ZDAR!

Jiří Dostoupil

■ COOP není vždy drahý

Před vánoci r.2017 jsem si chtěla koupit THERMOLEGINY a povlečení z MIKROVLÁKNA. Reagovala jsem na hlášení OÚ, kdy před COOP měl přijet prodejce s tímto zbožím. Pán tvrdil, jak jsou levní. Měl leginy za 200 Kč a povlečení za 560 Kč. Jako kdyby mi něco našeptávalo.....běž PRVNÍ do COOPu ! Nu a tam jsem STEJNÉ leginy koupila za 149 Kč - takže UŠETŘENO 51 Kč. A ještě částka přičtena na COOP KARTU. A povlečení? V COOP - stejné za 499 Kč. Bylo by UŠETŘENO 61 Kč. Povlečení jsem nakonec nekoupila. Ale i tak, NĚKDY STAČÍ PÁR KROKŮ !

-Buch.-

■ Tříkrálová sbírka 2018

Vážený spoluobčané,
rádi bychom poděkovali všem, kteří se letos aktivně zapojili do dobročinné akce, kterou pořádala Charita ČR již poosmnácté. Úspěch celé sbírky vždy závisí na aktivitě a ochotě mnoha lidí a jedná se o největší dobrovolnickou akci u nás. Výtěžek je určen na pomoc nemocným, seniorům, handicapovaným a sociálně potřebným skupinám lidí. Charita v Břeclavi preferuje podporu projektů, které spadají pod Břeclavsko. Díky patří koordinátorům, vedoucím skupinek, koledníkům a v neposlední řadě štědrým dárcům, kterých je stále dost. Svědčí o tom každoroční výsledky.

Do akce se zapojilo 30 dětí (loni 20) a pod vedením dospělých zpívaly píseň „My tři králové jdeme k Vám“. Děti si to náležitě užívaly. Letos jsme měli jako bonus jednoho krále, který hrál na flétnu a jednoho s kytarou.

Když jsme se děti ptali, jak se jim akce líbila, potěšila nás věta jednoho chlapce, která mluví za vše: „Mě to koledování celou dobu krásně hrálo u srdíčka...“

A tak by to mělo být - u koledníků i u dárců. Mějme se rádi - jen tak - a k tomu udělejme radost sobě navzájem i těm, kterým budou poskytnuty vybrané finanční příspěvky.

Čtvrtým rokem je součástí sbírky na Charitu i sbírka na potřeby fary vybíraná do zvláštních pokladniček. Koledníci vždy upozorňují, která pokladnička je charitní a která farní, aby dárčí mohli přispívat tam, kam chtějí, a nedošlo k záměně.

Letošní sbírka na faru bude použita na splátku její nové fasády. Pro koledníky bylo zajištěno malé občerstvení v sobotu 6. 1. 2018 poté, co skončili s občůzkami. Prostory k posezení nám poskytli místní dobrovolní hasiči - za což jim patří veliký dík a občerstvení bylo hrazeno obecním úřadem (1 460 Kč - pizza a nápoje pro děti) - opět velký dík za podporu a spolupráci.

Věříme, že děti a vedoucí skupin neztratí chuť zapojit se do Tříkrálové sbírky ani v příštím roce a třeba přibude dalších dobrovolníků.

LETOŠNÍ VÝTĚŽEK TŘÍKRÁLOVÉ SBÍRKY:

Charita 25 017 Kč

Fara 30 473 Kč

Eliška Brůčková, Jiří Grmolec, farář

■ Kulturní akce 2018

☞ 3. 3. 2018 od 15.00

Dětský karneval

pořádá Klub Šakvice, z. s.

Akce se koná v místní sokolovně. Zábavný program, bohatá tombola, občerstvení pro malé i velké.

☞ 10. 3. 2018

Obecní ples

Hraje DH Sokolka a DH Tůfaranka

Akce se koná v místní sokolovně.

☞ 1. 4. 2018 v 10.00

Velikonoční košť vín

pořádá zahrádkářský svaz Šakvice

Akce se koná v místní sokolovně.

☞ 2. 6. 2018 ve 13.00

Z ěůrky do ěůrky

pořádá Akce v Šakvicích z. s., web: akcevsakvicich.cz

Otevřené sklepy Šakvice. Můžete navštívit sklípky zdejších malovínařů, ochutnat jejich víno i domácí pochutiny a večer se pobavit u cimbálové muziky.

☞ 20.-22. 7. 2018

Tradiční krojové hody Šakvice

pořádá Akce v Šakvicích z. s., web: akcevsakvicich.cz

Největší událostí pro každou ěědinu jsou hody.

V pátek se postaví hodová mája a poté se pod ní zpívá a tančí až do pondělních raních hodin.

Jde zde vždy množství krojovaných párů ze Šakvic i okolí a také dostatek vína. Akce se koná na placi za sokolovnou.

☞ 29. 9. 2018 ve 13.00

Šakvicke ěůrkobraní

pořádá Akce v Šakvicích z. s., web: akcevsakvicich.cz

Podruhé v roce můžete navštívit sklípky zdejších malovínařů a ochutnat víno i burčák a večer se ještě pobavit na zábavě plné tanečních i rockových hitů.

☞ 1. 12. 2018 ve 13.00

Košť mladých vín a domácích pochutin

pořádá Akce v Šakvicích z. s., web: akcevsakvicich.cz

Akce se koná v místní sokolovně. Zde můžete ochutnat mladá vína a výborné pomazánky domácí výroby.

☞ 2. 12. 2018 v 17.00

Zpívání pod vánočním stromem

☞ 15. 12. 2018 v 19.00

Vánoční koncert DH Tůfaranka

☞ 25.-26. 12. 2018

Vánoční koncert skupiny Srdce

V místním kostele, termín bude ještě upřesněn.

■ Alej roku 2017 „Stromy naděje“

Naše obec se přihlásila do celostátní soutěže ALEJ ROKU 2017 a umístila se na druhém místě v celorepublikové soutěži a na prvním místě v Jihomoravském kraji.

O soutěži: „Krajina bez alejí je jako obraz bez rámu.“

Naše země je protkána tisíci kilometrů silnic, silniček, ulic, polních i lesních cest, parkových promenád a dalších cest. Většinu z nich odnepaměti lemují stromořadí. Aleje jsou svědectvím promyšleného komponování krajiny vlastníků panství, ale i šetrného přístupu venkovského lidu k okolnímu prostředí. Dnes si lidé těchto přírodních dominant v krajíně i městském prostředí váží. Jak dokládá anketa Alej roku - lidé si cení jejich krásy napříč ročními obdobími, staleté tradice, příběhů, přívětivého prostředí k odpočinku a procházkám, genia loci.

Oblíbenou alej lze ocenit různým způsobem - jeden z nich nabízí již sedmý ročník ankety Alej roku, kterou již tradičně vyhláší **spolek Arnika**. Prestižní soutěž vznikla ve spolupráci se Zeleným domem Chrudim v roce 2011 a od té doby se zde představily více než dvě stovky alejí z celé České republiky. Nominovat je možné **jakékoli stromořadí** od klasické zámecké nebo parkové aleje až po stromořadí lemující silnice a cesty, jednostranné i oboustranné. Cílem ankety není mapovat pouze historické aleje staletých stromů nebo krásná zámecká stromořadí - anketa poskytuje prostor pro osobité příběhy a vlastní kritéria výjimečnosti a kouzla nominovaných alejí. Přihlásit alej do ankety je snadné a stačí k tomu pořídit alespoň jednu fotografii

■ Příběh aleje

Na břehu Dyje pod Palavou se rozprostíraly louky s hlubokými tůněmi, které střídal překrásný lužní les s obrovitými duby, topoly a jilmu, vedle nich spanilé jasanové porosty, v blízkosti vody zase olšové a vrbové porosty. To samo nebe obdarovalo náš lid tímto koutem země pod Palavou. Tuto nádhernou podívanou doprovázela pestrá melodie zvuků, která vycházela z hrdělek obyvatel tohoto přírodního ráje a zněla od jara do pozdního podzimu. Bože, Bože, co se to stalo, lidé co jste to učinili. Vykácené javory, duby, buky, topoly, stoletá hruška s kmenem bezmála pět metrů vysokým, s korunou jako dub. Zmizely stráně kopců vždy plné zvěře, zmizely lesy, jen pařezy a neuklizené klesti skýtalo žalující pohled. Palava se zahalila do

aleje a případně připojit příběh, jenž se s alejí či nominací pojí. Anketa upozorňuje na **význam alejí a stromořadí v tradiční krajíně** České republiky. Účastí v anketě lidé vyjadřují úctu ke stromům, vnímavost a vztah ke svému okolí, ke svému městu, obci a kraji. Současně je anketa vzkazem pro správce komunikací, představitele obcí a další subjekty, že lidem není zacházení se stromy lhostejné.

1) **ALEJ ROKU 2017 celostátní soutěž**

1. Stará Husí cesta - Jaromír Henzl

2. **Stromy naděje** - Drahomíra Dirgasová

3. Zámecká alej v Brankách - Blanka Palátová

2) **ALEJ ROKU V REGIONU 2017 14 regionálních vítězů**

Hlavní město Praha - Čtyřřadá alej na Vltavské cyklostezce

Středočeský kraj - Alej Skupice - Huslík (Klára Jirásková)
Jihočeský kraj - Knížecí cesta u Sodoměře (Vladimír Riederer)
Plzeňský kraj - Knížecí alej Tachov (Alena Mautnerová)
Karlovarský kraj - Zapomenutá cesta u Teplé (Marie Ulrichová)
Ústecký kraj - Cesta přátelství (Miloslav Řezníček)
Liberecký kraj - Stará Husí cesta (Jaromír Henzl)
Královhradecký kraj - Lipová alej (Andrea Skaláková)
Pardubický kraj - Alej filozofů (Petr Dvořák)
Kraj Vysočina - Valchovská cesta (Eva Přechová)
Jihomoravský kraj - Stromy naděje (Drahomíra Dirgasová)
Olomoucký kraj - Zámecká alej Náměšť na Hané (Ivan ěurovič)
Moravskoslezský kraj - Lipová alej (Jana Helebrandová)
Zlínský kraj - Zámecká alej v Brankách (Blanka Palátová)

mraků a kapky vody velké jako slzy padaly na celý kraj. Zůstala jen široká vyštěrkovaná cesta, aby nám připomínala poslední cestu těchto velikanů a stala se vzpomínkou na přírodní bohatost a krásu, kterou navždy pohltily vody Novomlýnské nádrže. Podél této cesty byla vysázena lipová alej (200ks), aby nám navždy připomínala, co se zde před lety stalo. Je i nadějí do budoucnosti, protože navazuje na nově vysázený obecní hájek o rozloze 5,3 ha, lužní les o rozloze 6,6 ha, v letošním roce byla zahájena výsadba dalšího lužního lesa o rozloze 8,3 ha a připravují se projekty na další výsadbu v okolí obce o rozloze 11,7 ha. Za pár let zde vyrostou krásné a mohutné stromy, kde opět budeme prožívat chvíle krásna, klidu a pohody.

■ Rekonstrukce mostu v Šakvicích

Projekt „III/4203 Šakvice mosty 4203-3,4 nad ŽK“ zahrnuje rekonstrukci dvou mostních objektů.

Před zahájením prací bylo nutné opravit místní komunikaci tak, aby na ni mohla být převedena autobusová doprava. Součástí rekonstrukce byla i nutná přeložka kabelů ČD i úprava železničního přejezdu na objízdné trase. Veškeré práce (demolice-výsun) byly organizovány za vyloučení nebo snížené rychlosti železniční dopravy.

Most ev.č. 4203-3 se nachází nad železničním koridorem Břeclav-Brno. Most ev.č. 4203-4 je umístěn nad železniční vlečkou do průmyslové zóny. Oba dva tyto objekty jsou umístěny nad jižním zhlavím železniční stanice Šakvice. Celou nosnou ocelovou konstrukci obou mostů vyráběl zhotovitel ve vlastní mostárně a následně tuto konstrukci osadil výsunem do otvoru nad provozovanou kolej. Niveleta mostů byla navržena tak, aby vylepšila výšku mostních otvorů pro elektrifikovanou trať. Součástí této rekonstrukce bylo provedení kompletní spodní a vrchní stavby, dále došlo k rozšíření svahů nájezdových oblouků navazující komunikace v délce 60m a 70m. Součástí stavby bylo dále provedení vodorovného a svislého dopravního značení a osazení svodidel pro zvýšení bezpečnosti účastníků provozu.

Realizace:	08/2016 – 10/2017
Zhotovitel ve sdružení:	FIRESTA-Fišer, rekonstrukce, stavby a.s. D.I.S., spol. s r.o.
Projektant:	Rušar mosty s.r.o. Brno
Náklady stavby dle SoD:	98 700 000,00Kč bez DPH
Zdroj financování:	SFDI

■ Není úředník, jako úředník

Loňského léta jsem se s větším nákupem s kabelou na kolečkách, UNAVENÁ a za velkého VEDRA doslova „doplížila“ z ul. Brněnská-Hustopeče do FOTO (náměstí) a už se těšila na autobus směr Šakvice. Před atelierem jsem na chodníku – NAŠLA RODNÝ LIST! Chtěla jsem ho nechat ve FOTO, ale p. Pavlínka mě nasměrovala na MěÚ Hustopeče. Proč ne? Stejně jdu kolem. ODEVZDAM ho, UDĚLÁM dobrý skutek a někomu RADOST, že nebude muset VYŘIZOVAT nový. Mladá úřednice na inf. Se usmála a ukázala dál ke dveřím – ZTRÁTY a NÁLEZY. Jo, pohlížela mi kabelu, abych nemusela škobrtat přes asi 3 schodky a pak zase asi 2. Hurá, stojím před patřičnými dveřmi – ZTRÁTY a NÁLEZY, R.L. Odevzdám a trajda na autobus. Zafukám, ozve se „prosím“, vejdu, pozdravím, paní odpoví, podává mi jí onen R.L, ona přestane „čučet“ na MONITOR počítače, popíjet vedle naservírované KAFÍČKO, otočí se v pohodlném KŘESÍLKU a praví: „Paní, mohla by jste HO ZANĚST na inf. Na naše druhé pracoviště nad kostel?“ A to neměla říkat, to bylo na MĚ – DOST! ZVEDLA jsem dost VYSOKO a ostře hlas: „Milá paní, nechám ho TADY, tam si ho ODNĚSTE SAMA!“ „A pro co tady vůbec SEDÍTE?“ Na inf. jsem patřičně NAŠTVANÁ „bafla“ kabelu, prošla masivními dveřmi MĚÚ-Hustopeče, patřičně se z rozčilení „vydýchala“ a škoda, že jsem nepotkala pí.starostku PaeDr. H.Potměšilovou, které bych oznámila, jakou PRACOVNÍCI vlastně ZAMĚSTNÁVÁ. A taková paní má taky přidáno od list.2017 11% K PLATU? ZA -CO? Setkala jsem se ale převážně s ochotnými ÚŘEDNÍKY, kteří dokázali poradit a HLAVNĚ věděli- PROČ a pro KOHO vlastně v kanceláři SEDÍ? Vážení čtenáři, možná jste se s něčím podobným taktéž setkali – a chce to – alespoň – ZVEDNOUT HLAS!!

- Buch.-

■ Svobodova lavička

-chci, aby o ní vznikla – BÁSNIČKA!
Před domem č.62 – STOJÍ, k posezení přímo SVÁDÍ a LÁKÁ, zvlášť, kdy rodina Svobodova zde POSEDÁVÁ!11 zeleně natřených šprušček MÁ a celá je DŘEVĚNÁ! Kolik lidí už zde SEDĚLO, vzájemně se SDRUŽILO, zvlášť, když venku veliké parno – BYLO! Dívá se k SEVERU, proto odolává VEDRU! Někdy si k ní Vaška stavím, aby pláště NETRPĚLY a tak kola dobře JELY! A co srandy na ní BYLO, co drbů o Šakvicích – PROBĚHLO! A ještě než zima BUDE, ladem NEZŮSTANE. To si na ní ještě hodně lidí POSEDÁ a se SVOBODAMA – POPLKÁ! Ale to je ŽIVOT – VÁŽENÍ, všude se něco DĚJE a zde je NADĚJE, že ještě ŽIJEME a na SVOBODOVĚ LAVIČCE se zase SEJDEME!

- Buch.-

■ Není hostinský, jako hostinský

Je srpen 2017, horko, jedu na poštu Šakvice, mám chvíli čas, sednu si na dřevěnou lavičku pod slunečnick před restaurací „U Stroma“na jedno malé pivo za 15,00Kč. Vyjde p. Ved. D.Průdek, obsluží mě. Říkám: „P.Průdek, hned to zaplatím“ a podávám peníze (v domění 15,Kč.) Podala jsem ale 55,Kč. Za chvíli znovu p.Průdek přijde a vrací mi 40,Kč.Divím se – PROČ? „Vždyť jsem Vám dala 15,Kč?“ „Ne, dala jste mi 55,Kč“ „Moc Vám děkuji, klidně jste si těch 40,Kč mohl- NECHAT!“ „vůbec bych si toho nevšímala, protože se mi často plete kovová 10ti koruna s 50ti korunou. (Vím, že ne jenom mně.) S p.hostinským jsme ještě „poplkali“ a on se přiznal, že už vícekrát vracel POCTIVĚ svým (někdy i silně podroušeným zákazníkům) i větší částky peněz, které třeba vytratili z peněženek. Já mu – VĚŘÍM! Takže – NENÍ HOSTINSKÝ, jako HOSTINSKÝ!

- Buch.-

Šakvický zpravodaj najdete na internetové adrese www.sakvice.cz nebo www.flashknihy.cz/sakvice/
 Své příspěvky můžete zasílat na adresu: knihovna.sakvice@seznam.cz.
 Uzávěrka příštího čísla je 31. srpna 2018. Těšíme se na vaše příspěvky.

Šakvický zpravodaj 1/2018

vydavatel: obec Šakvice, registrační číslo periodika: MK ČR E 20162
 redakční rada: Ivana Martínková (-mar-), Zuzana Francová (-fra-), Drahomíra Buchtová (-BUCH-)
 grafická úprava a tisk: DD tisk, s.r.o. - Hustopeče
 Vyšlo v únoru 2018 v nákladu 400 výtisků. Neprodejné. Vychází nepravidelně.